BEANTWOORDING RAADSVRAGEN

Nummer	**:** 190-128
Onderwerp	**:** Verordening Leerlingenvervoer 2025
Portefeuillehouder	**:** Astrid van de Weijenberg
Datum	**:** 10 juni 2025

Vragen van de fractie van CDA Waterland aan het college van burgemeester en wethouders (ingezonden op 6 juni 2025) en beantwoording daarvan door het college van burgemeester en wethouders in cursief.

Aanleiding/toelichting:
De financiële paragraaf in het raadsvoorstel is nog niet volledig duidelijk. Er wordt o.a. opgemerkt dat nog onderzocht moet worden of opstapplaatsen nog tot besparingen kunnen leiden, dat er een keuze is bij vervoer vanaf een andere locaties bij een crisissituatie. Tevens wordt in het algemeen geconcludeerd dat de aanpassingen in de verordening niet leiden tot grote meerkosten dan wel grote besparingen. Hierover gaan de onderstaande vragen.

Vraag 1
Kan het college een overzicht verstrekken van de kosten die voortvloeien uit de verordening van 2014, alsmede de verwachte kosten op basis van de verordening 2025?

Antwoord 1
Nee het is niet mogelijk om een overzicht te verstrekken. De kosten zijn niet afhankelijk van de verordeningen, maar van de soort en de hoeveelheid aanvragen die wij krijgen. En van de tarieven die wij moeten betalen voor het aangepast vervoer EN de mogelijkheid om ritten efficiënt in te delen.
De verschillen in de uitvoering van de twee verordeningen zijn niet heel groot. Wijzigingen die nu (via de modelverordening) in de nieuwe verordening zijn opgenomen, komen overeen met beleid dat wij al uitvoerden. Artikelen over stagevervoer, vervoer naar buitenschoolse opvang zijn nieuw in de verordening, maar dit soort aanvragen kregen wij incidenteel ook met de oude verordening. Als wij geen eigen beleid hadden voor de specifieke vraag hanteerden wij de advisering van de VNG over die soort aanvraag. Wij kenden dan op basis van de hardheidsclausule toe, als de VNG ook adviseerde om dat soort aanvragen ook toe te kennen. Dus feitelijk is er geen sprake van een grote beleidswijziging, alleen de besluitvorming is beter verankerd in de nieuwe verordening.

De vervoerstraining is wel nieuw. Wij willen het komend jaar onderzoeken of er kinderen zijn die met een vervoerstraining kunnen leren zelfstandig gebruik te maken van het openbaar vervoer. Ook zijn er mogelijk kinderen die (een deel van het jaar) willen fietsen, gecombineerd met openbaar vervoer. Dit zijn opties die niet alleen de zelfstandigheid vergroten, maar ook kunnen helpen om de kosten te beheersen.

Vraag 2
Vervolgens de vraag om de keuzes (o.a. opstapplaatsen, tijdelijk vervoer bij crisissituatie, e.d.) te kwantificeren: aantal personen en daarmee samenhangende kosten.

Antwoord 2

Ook hier is het niet mogelijk om een overzicht te verstrekken. De keuze om te gaan werken met opstapplaatsen hangt af van de aanvragen die wij voor het komend schooljaar ontvangen. Die zijn we nog aan het behandelen. Als wij bijvoorbeeld veel aanvragen hebben voor leerlingen die vanuit Monnickendam naar scholen in Purmerend vervoerd moeten worden, dan kan het een optie zijn om met opstapplaatsen te werken. Aan de andere kant heeft een opstapplaats in Marken weinig meerwaarde als er bijvoorbeeld maar één kind opgehaald moet worden. De vervoersvraag en daarmee nut en noodzaak van opstapplaatsen kan per jaar verschillen. Wel vinden wij het belangrijk om dit te onderzoeken, want opstapplaatsen kunnen meehelpen aan het verkorten van de ritten. En daarmee aan de kosten die wij per rit betalen. Het aantal aanvragen is de afgelopen jaren gestegen en ook de tarieven voor het vervoer zijn met de nieuwe aanbesteding omhoog gegaan. Omdat nog niet alle aanvragen behandeld zijn en er nog geen ritplanning is, kunnen we nog geen uitspraken doen over de kosten in het komend schooljaar.

Tijdelijk vervoer bij crisissituaties betekent dat een kind, bijvoorbeeld doordat de enige verzorgende ouder plotseling in het ziekenhuis beland, ineens ergens anders moet verblijven. Behandeling van dit soort vragen liep vaak problematisch, omdat de basis van de verordening vergoeding van vervoer naar de "dichtstbijzijnde toegankelijke school" is. Gemeenten gingen heel verschillend om met toekenningen. Landelijk is de wens uitgesproken dat kinderen in zo'n soort situatie toch zoveel mogelijk naar de eigen school moeten kunnen gaan. De gemeente waar het kind verblijft, vervoert het kind naar de eigen school. Daarom is dit artikel in de modelverordening (en onze verordening) opgenomen. Het gaat hier alleen om kinderen die voor de crisissituatie al een vervoersvergoeding (of aangepast vervoer) hadden en waarvan de verwachting is dat zij binnen zes weken weer naar huis terug kunnen.
Er is niet bekend of er ooit een dergelijke aanvraag behandeld is in Waterland.